

Anctó-rum mé-ri-tis ínclý-ta gaúdi-a Pangá-
 mus, só-ci-i, géstaque fórti-a : Gliscens fert á-nimus
 pró-me-re cánti-bus Victó-rum genus ópti-mum. 2. Hi sunt
 quos fá-tu-e mundus abhórru-it : Hunc fructu vá-cu-um,
 fló-ri-bus á-ri-dum, Contempsé-re tu-i nó-mi-nis ásseclae,
 Je-su Rex bone caé-li-tum. 3. Hi pro te fú-ri-as atque
 mi-nas tru-ces Calcá-runt hóminum, saévaque vérbe-ra :
 His cessit lá-ce-rans fórti-ter úngu-la, Nec carpsit pe-
 netrál-i-a. 4. Caedúntur glá-di-is mo-re bi-dénti-um :
 Non murmur ré-sonat, non que-rimóni-a : Sed corde impá-
 vi-do mens bene cónsci-a Consérvat pa-ti-énti-am.
 5. Quae vox, quae pó-te-rit lingua re-téxe-re, Quae tu Mar-
 tý-ri-bus múne-ra praépa-ras? Rubri nam flú-i-do sánqui-
 ne fúlgi-dis Cingunt tém-po-ra láure-is. 6. Te summa
 o Dé-i-tas, únaque pósci-mus, Ut culpas áb-i-gas, nó-
 xi-a súbtra-has : Des pa-cem fámu-lis, ut ti-bi gló-ri-am
 Annó-rum in sé-ri-em ca-nant. A-men.